

**KOMENTARZ DO RAPORTU
ZA II KWARTAŁ 2005 ROKU**

Niniejszy komentarz zawiera zarówno jednostkowe wyniki finansowe Emitenta, jak i skonsolidowane dane finansowe Grupy Kapitałowej Netia S.A. („Grupa Netia”).

1. Wybrane dane finansowe

Wybrane wielkości finansowe Grupy Netia

	Okres sześciu miesięcy zakończony 30 czerwca 2005 r. <u>tys. zł</u>	Rok obrotowy zakończony 31 grudnia 2004 r. <u>tys. zł</u>	Okres sześciu miesięcy zakończony 30 czerwca 2005 r. <u>tys. EUR</u>	Rok obrotowy zakończony 31 grudnia 2004 r. <u>tys. EUR</u>
Przychody ze sprzedaży	440.163	863.394	107.870	191.092
Zysk operacyjny	50.468	85.155	12.368	18.847
Zysk przed opodatkowaniem	57.304	113.029	14.043	25.016
Zysk netto	48.442	159.372	11.872	35.273
Przepływy pieniężne netto z działalności operacyjnej	164.334	315.691	40.273	69.871
Przepływy pieniężne netto z działalności inwestycyjnej	(74.566)	(292.299)	(18.274)	(64.694)
Przepływy pieniężne netto z działalności finansowej	(22.207)	54.915	(5.442)	12.154
Aktywa razem	2.610.412	2.532.561	646.125	620.878
Zobowiązania i rezerwy na zobowiązania razem	204.260	241.943	50.558	59.314
Zobowiązania długoterminowe	59.123	57.441	14.634	14.082
Zobowiązania krótkoterminowe	145.137	184.502	35.924	45.232
Kapitał własny	2.406.152	2.290.618	595.567	561.564
Kapitał zakładowy	393.929	366.956	97.505	89.962
Liczba akcji na dzień bilansowy (nie w tysiącach)	393.928.518	366.956.325	393.928.518	366.956.325
Średnia ważona liczba akcji (nie w tysiącach)	380.418.106	358.096.167	380.418.106	358.096.167
Średnia ważona liczba akcji zastosowana do obliczenia rozwodnionego zysku na akcję (nie w tysiącach)	394.982.490	381.476.802	394.982.490	381.476.802
Podstawowy zysk na jedną akcję zwykłą (nie w tysiącach) ...	0,13	0,44	0,03	0,10
Rozwodniony zysk na jedną akcję zwykłą (nie w tysiącach) .	0,12	0,42	0,03	0,09

Wybrane wielkości finansowe Emitenta

	Okres sześciu miesięcy zakończony 30 czerwca 2005 r. <u>tys. zł</u>	Rok obrotowy zakończony 31 grudnia 2004 r. <u>tys. zł</u>	Okres sześciu miesięcy zakończony 30 czerwca 2005 r. <u>tys. EUR</u>	Rok obrotowy zakończony 31 grudnia 2004 r. <u>tys. EUR</u>
Przychody ze sprzedaży	375.216	740.857	91.954	163.972
Zysk operacyjny	41.256	67.673	10.110	14.978
Zysk przed opodatkowaniem	58.090	77.655	14.236	17.187
Zysk netto	50.972	118.517	12.492	26.231
Przepływy pieniężne netto z działalności operacyjnej	146.639	311.007	35.937	68.834
Przepływy pieniężne netto z działalności inwestycyjnej	(47.818)	(305.085)	(11.719)	(67.524)
Przepływy pieniężne netto z działalności finansowej	(22.207)	54.915	(5.442)	12.154
Aktywa razem	2.417.101	2.405.582	598.278	589.748
Zobowiązania i rezerwy na zobowiązania razem	123.685	152.573	30.615	37.405
Zobowiązania długoterminowe	499	500	123	123
Zobowiązania krótkoterminowe	123.186	152.073	30.491	37.282
Kapitał własny	2.293.416	2.253.009	567.663	552.343
Kapitał zakładowy	393.929	366.956	97.505	89.962
Liczba akcji na dzień bilansowy (nie w tysiącach)	393.928.518	366.956.325	393.928.518	366.956.325
Średnia ważona liczba akcji (nie w tysiącach)	380.418.106	358.096.167	380.418.106	358.096.167
Średnia ważona liczba akcji zastosowana do obliczenia rozwodnionego zysku na akcję (nie w tysiącach)	394.982.490	381.476.802	394.982.490	381.476.802
Podstawowy zysk na jedną akcję zwykłą (nie w tysiącach) ...	0,13	0,33	0,03	0,07
Rozwodniony zysk na jedną akcję zwykłą (nie w tysiącach) .	0,13	0,31	0,03	0,07

2. Akcjonariusze Netii S.A. posiadający na dzień przekazania niniejszego raportu co najmniej 5% ogólnej liczby głosów na Walnym Zgromadzeniu Spółki

Na podstawie informacji przekazanych Emitentowi przez akcjonariuszy, na dzień przekazania niniejszego raportu znaczne pakiety akcji Spółki były w posiadaniu następujących podmiotów (udział w kapitale i liczba głosów obliczone na podstawie liczby akcji stanowiących kapitał zakładowy Emitenta na dzień 10 sierpnia 2005 roku):

2.1. Podmioty zależne J.P. Morgan Chase & Co.

Podmioty zależne J.P. Morgan Chase & Co. posiadały łącznie 28.917.766 akcji Spółki, stanowiących 7,33% kapitału zakładowego Spółki i uprawniających do 7,33% ogólnej liczby głosów na Walnym Zgromadzeniu Akcjonariuszy Spółki. Liczba akcji Spółki będących własnością podmiotów zależnych od J.P. Morgan Chase & Co. nie zmieniła się od dnia 11 maja 2005 r.

2.2. Podmioty zależne od Montpelier Asset Management Ltd

Podmioty zależne od Montpelier Asset Management Ltd posiadały łącznie 21.154.135 akcji Spółki stanowiących 5,36% kapitału zakładowego Spółki i uprawniających do 5,36% ogólnej liczby głosów na Walnym Zgromadzeniu Akcjonariuszy Spółki. Dodatkowo pan Nicholas Cournoyer, dyrektor zarządzający Montpelier Asset Management Ltd, posiadał 9.000 akcji Spółki. Liczba akcji Spółki będących własnością podmiotów zależnych od Montpelier Asset Management Ltd nie zmieniła się od dnia 11 maja 2005 r.

2.3. Podmioty zależne od SISU Capital Limited

Podmioty zależne od SISU Capital Limited posiadały łącznie 23.743.225 akcji Spółki stanowiących 6,02% kapitału zakładowego Spółki i uprawniających do 6,02% ogólnej liczby głosów na Walnym Zgromadzeniu Akcjonariuszy Spółki. Liczba akcji Spółki będących własnością podmiotów zależnych od SISU Capital Limited nie zmieniła się od dnia 11 maja 2005 r.

2.4. Podmioty zależne od Griffin Capital Management Ltd

Podmioty zależne od Griffin Capital Management Ltd posiadały łącznie 20.464.626 akcji Spółki stanowiących 5,19% kapitału zakładowego Spółki i uprawniających do 5,19% ogólnej liczby głosów na Walnym Zgromadzeniu Akcjonariuszy Spółki. Liczba akcji Spółki będących własnością podmiotów zależnych od Griffin Capital Management Ltd nie zmieniła się od dnia 11 maja 2005 r.

2.5. PZU S.A. wraz z podmiotem zależnym PZU Życie S.A.

Powszechny Zakład Ubezpieczeń S.A. wraz z podmiotem zależnym Powszechnym Zakładem Ubezpieczeń na Życie S.A. posiadały łącznie 20.003.728 akcji Spółki stanowiących 5,07% kapitału zakładowego Spółki i uprawniających do 5,07% ogólnej liczby głosów na Walnym Zgromadzeniu Akcjonariuszy Spółki.

2.6. Podmioty zależne od Pioneer Pekao Investment Management S.A.

Podmioty zależne od Pioneer Pekao Investment Management S.A. posiadały łącznie 19.764.194 akcji Spółki stanowiących 5,01% kapitału zakładowego Spółki i uprawniających do 5,01% ogólnej liczby głosów na Walnym Zgromadzeniu Akcjonariuszy Spółki.

3. Zmiany w stanie posiadania akcji i opcji na akcje Emitenta przez osoby zarządzające i nadzorujące Emitenta

Od dnia uchwalenia Planu Premiowania Akcjami Netii („Nowy Plan”), tj. 10 czerwca 2003 r. do dnia 30 czerwca 2005 r. Rada Nadzorcza zatwierdziła przyznanie członkom Zarządu oraz kluczowym pracownikom 14.023.719 opcji. Przyznane opcje wygasną w dniu 20 grudnia 2007 roku. Cena realizacji, w zależności od umowy wynosi od 2,53 zł do 4,48 zł za jedną akcję.

Zmiany w stanie wszystkich przydzielonych opcji w pierwszym półroczu 2005 roku przedstawia poniższe zestawienie:

3 miesiące do 30 czerwca 2005

Stan na początek okresu	7.518.298
opcje przyznane	1.177.861
Stan na koniec okresu	8.696.159

Zmiany w stanie opcji przydzielonych członkom Zarządu w pierwszym półroczu 2005 roku przedstawia poniższe zestawienie:

3 miesiące do 30 czerwca 2005

Stan na początek okresu	5.526.888
opcje przyznane	1.177.861
Stan na koniec okresu	6.704.749

Członkowie Rady Nadzorczej nie posiadali opcji na zakup akcji na dzień 30 czerwca 2005 r.

W okresie drugiego kwartału 2005 roku liczba akcji posiadanych przez członków Rady Nadzorczej Spółki nie uległa zmianie. Na dzień 30 czerwca 2005 r. Andrzej Radziemiński, członek Rady Nadzorczej, posiadał 10.000 akcji zwykłych i 1.000 akcji serii A1, dających prawo powoływania i odwoływania jednego członka Rady Nadzorczej Spółki. Nicholas Cournoyer, przewodniczący Rady Nadzorczej, dyrektor zarządzający Montpellier Asset Management Ltd, posiadał 3.000 akcji serii A Spółki oraz 6.000 akcji serii J Spółki.

4. Postępowania toczące się przed sądem

Millennium (nie w tysiącach)

W sierpniu i wrześniu 2000 r. Emitent podpisał umowy związane z zakupem akcji Millennium Communications S.A. („Millennium”), integratora usług telekomunikacyjnych w Warszawie. Zgodnie z umowami Emitent przekazał do Millennium pewne kwoty, z czego 2,9 mln EUR pożyczki (równowartość 11,7 mln zł wg średniego kursu NBP z dnia 30 czerwca 2005 r.), powiększonej o należne odsetki nie zostało przez Millennium zwrócone. W grudniu 2000 r. Emitent rozpoczął postępowanie przed Sądem Okręgowym w Warszawie w sprawie zwrotu niespłaconej pożyczki. Postępowanie nie została zakończona. W roku obrotowym zakończonym 31 grudnia 2001 r. dokonano odpisu aktualizującego całą wartość należności dochodzonych od Millennium na drodze sądowej, w kwocie 17,0 mln zł.

W dniu 11 lutego 2003 r. Sąd Okręgowy zasądził od Millennium na rzecz Spółki zwrot pożyczki wraz z odsetkami. Millennium złożyło apelację od tego wyroku. Po uzyskaniu orzeczenia Sądu Najwyższego związanego z wykładnią prawa, w dniu 6 października 2004 r. Sąd Apelacyjny stwierdził, że Sąd Okręgowy popełnił błąd proceduralny, wobec czego sprawa została zwrócona do ponownego rozpoznania.

W dniu 30 września 2003 r., Newman (jeden z akcjonariuszy Millennium) wniósł pozew przeciwko Spółce o zasądzenie od niej kwoty 45,4 mln zł stanowiącej równowartość 11,5 mln USD (zgodnie z kursem średnim NBP z dnia 26 września 2003 r.), tytułem odszkodowania, wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty. Odszkodowanie dotyczyło szkody, jaką miało wyrządzić ustanowienie na rzecz Spółki zabezpieczenia w postaci zajęcia akcji Millennium, które trwało od 4 stycznia 2000 r. do 1 listopada 2002 r. tj. do dnia doręczenia stronom wyroku Sądu Arbitrażowego przy Krajowej Izbie Gospodarczej w Warszawie. W dniu 8 czerwca 2005 r. Sąd Rejonowy oddalił powództwo Newman. W uzasadnieniu Sąd stwierdził, że Newman nie udowodnił wystąpienia szkody jak i jej wysokości. Orzeczenie Sądu nie jest prawomocne.

W dniu 7 listopada 2003 r. Millennium oraz Genesis będąc akcjonariuszami Spółki, wnieśli do Sądu Okręgowego w Warszawie pozwy o zawieszenie postępowania o wpis połączenia Netii z jej spółkami zależnymi do Krajowego Rejestru Sądowego przeprowadzonego na podstawie uchwały Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia Akcjonariuszy z dnia 30 października 2003 roku. Wpis połączenia Netii z jej spółkami zależnymi do Krajowego Rejestru Sądowego został dokonany w dniu 31 grudnia 2003 r. Ponadto, Sąd Rejonowy w Warszawie odrzucił wnioski Millennium i Genesis o dopuszczenie do udziału w procesie rejestracji połączenia Netii z jej spółkami zależnymi, wobec czego w dniu 12 stycznia 2004 r. Millennium i Genesis złożyły do Sądu Okręgowego w Warszawie apelację. Odrębne wnioski zostały złożone przez Millennium i Genesis o stwierdzenie nieważności uchwały Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia Akcjonariuszy z dnia 30 października 2003 roku. Spółka otrzymała pozwy w dniu 3 czerwca 2004 r. i zwróciła się do sądu z żądaniem oddalenia powództw jako całkowicie nieuzasadnionych i obciążenia powodów kosztami procesu w dziesięciokrotnej wysokości. W dniu 27 kwietnia 2005 r. Sąd oddalił powództwo Millennium i Genesis i uznał je za bezzasadne. Orzeczenie nie jest prawomocne.

Millennium oraz Newman złożyły wnioski o ogłoszenie upadłości Emitenta w Sądzie Upadłościowym. Wnioski o ogłoszenie upadłości zostały wniesione do Sądu Upadłościowego w dniach 16 lipca 2004 r. oraz 21 lipca 2004 r. (oba wnioski zostały połączone do wspólnego rozpoznania. W dniu 14 grudnia 2004 r. Sąd Upadłościowy oddalił połączony wniosek Millennium i Newman. Postanowienie to jest prawomocne i nie podlega zaskarżeniu.

Zarząd po zasięgnięciu porady prawnej nie uważa, aby ostateczne zakończenie powyższych spraw mogło mieć istotny negatywny wpływ na skonsolidowane i jednostkowe sprawozdanie finansowe. W związku z tym nie została utworzona rezerwa na ewentualne zobowiązania wynikające z powyższych spraw.

Akcjonariusze mniejszościowi

W dniu 1 sierpnia 2002 roku Spółka otrzymała odpis pozwu złożonego przez akcjonariusza do Sądu Okręgowego w Warszawie o unieważnienie ustępów 10, 11 i 13 Uchwały nr 2 podjętej przez Walne Zgromadzenie Akcjonariuszy Spółki dnia 4 kwietnia 2002 roku. Zdaniem akcjonariusza dystrybucja warrantów subskrypcyjnych Emitenta w ramach restrukturyzacji finansowej była krzywdząca dla akcjonariuszy mniejszościowych i naruszała zasadę dobrych obyczajów. Dnia 14 sierpnia 2002 roku Spółka złożyła odpowiedź na pozew, wnioskując o odrzucenie pozwu. Na posiedzeniu w dniu 4 lutego 2004 r. Sąd Okręgowy postanowił przekazać pozew do rozpoznania przez Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy. W dniu 21 kwietnia 2005 r. Sąd Rejonowy zwrócił pozew ze względu na nieuzupełnienie braków formalnych przez powoda. Wyrok ten nie jest prawomocny i może podlegać zaskarżeniu. W innej, podobnej sprawie pozew akcjonariusza został oddalony przez Sąd Rejonowy w Warszawie. Wyrok ten nie był prawomocny i może podlegać zaskarżeniu.

Zarząd po zasięgnięciu porady prawnej nie uważa, aby ostateczne zakończenie powyższych spraw mogło mieć istotny negatywny wpływ na skonsolidowane i jednostkowe sprawozdanie finansowe. W związku z tym nie została utworzona rezerwa na ewentualne zobowiązania wynikające z powyższych spraw.

5. Opis podstawowych ryzyk i zagrożeń

Ryzyko zmiany strategii Grupy Netia

Przeprowadzona Restrukturyzacja stała się podstawą do opracowania strategii, która umożliwi realizację średnio- i długoterminowych celów Spółki. W maju 2003 r. Rada Nadzorcza zaaprobowwała główne założenia strategii rozwoju Grupy Netia. Biznes plan został zatwierdzony przez Radę Nadzorczą w październiku 2003 r. i jest realizowany zgodnie z założeniami, niemniej jednak nie można wykluczyć, że zawarte w nim szczegółowe rozwiązania nie zostaną zmodyfikowane. Nie można również przewidzieć czy takie zmiany nie będą miały negatywnego wpływu na działalność operacyjną Grupy Netia, jej kondycję finansową i osiągnięte wyniki.

Zmiany struktury akcjonariuszy mogą mieć wpływ na prowadzoną przez nas działalność

Na skutek restrukturyzacji Netia nie jest kontrolowana przez żadnego inwestora strategicznego, a akcje są w posiadaniu dużej liczby akcjonariuszy. Po emisji akcji serii H w dniu 23 grudnia 2002 r. udział akcjonariuszy sprzed restrukturyzacji spadł poniżej 10% w kapitale zakładowym. Ponadto w dniu 16 maja 2003 r. akcjonariusze sprzed restrukturyzacji otrzymali warianty subskrypcyjne uprawniające ich do otrzymania akcji serii J. Emitent przyznał również opcje na akcje serii K niektórym członkom Zarządu i kadry menedżerskiej w ramach planu motywacyjnego. W marcu 2005 r. Spółka wyemitowała 5.875.610 akcji serii I przeznaczonych na wcześniejszą spłatę zobowiązań poukładowych. Jeżeli wszystkie warianty subskrypcyjne (nieuwzględniając warrantów dwuletnich, które wygasły z dniem 29 kwietnia 2005 r.) i wszystkie opcje na akcje zostaną zrealizowane, akcje serii J i akcje serii K będą stanowić 19% kapitału zakładowego Emitenta. W rezultacie stan posiadania obecnych akcjonariuszy Spółki zostanie zredukowany. Dokumenty korporacyjne Netii, podobnie jak przepisy polskiego prawa, nie zawierają ograniczeń, które w znaczący sposób ograniczałyby zmiany kontroli w stosunku do Emitenta wskutek nabycia przez osoby trzecie

znaczących ilości akcji. Wobec tego, takie zmiany kontroli mogą nastąpić i mogą mieć wpływ na skład Rady Nadzorczej i Zarządu, a co za tym idzie na strategię i działalność Grupy Netia. Z tych powodów Emitent nie może zapewnić, że strategia Grupy Netia będzie realizowana zgodnie z pierwotnymi założeniami. Ponadto nie ma pewności, że nowi akcjonariusze nie opracują innej strategii, która mogłaby znacząco różnić się od obecnej.

Wpływ potencjalnych przyszłych przejęć i akwizycji

Jednym z głównych założeń przyjętej strategii Grupy Netia, mogących mieć istotny wpływ na poziom przychodów i wyniki finansowe, są przejęcia lub fuzje z innymi podmiotami. W przypadku niezrealizowania tego celu Spółka może nie być w stanie osiągnąć w przyszłości planowanych wyników operacyjnych i finansowych. Także z chwilą, gdy Spółka dokona przejęcia innego podmiotu, proces pełnego zintegrowania tej jednostki może być obciążony wieloma ryzykami, np. odejścia kluczowych pracowników, utraty części klientów czy też wysokich kosztów całego procesu integracji.

Rozproszenie alternatywnych operatorów świadczących przewodowe usługi telefoniczne, może spowodować ich postępującą konsolidację na polskim rynku. Emitent dokonuje oceny potencjalnych przejęć i akwizycji, gdy pojawiają się takie możliwości. Realizacja takich transakcji wymaga szczególnego zaangażowania kierownictwa wysokiego szczebla Spółki i może się wiązać ze znaczącymi kosztami związanymi z identyfikacją i oceną kandydatów do przejęcia, negocjowaniem umów i integracją przejmowanych podmiotów. Dla przeprowadzenia takich transakcji Grupa Netia może wymagać dodatkowego finansowania.

Korzyści z potencjalnych przejęć zależą przede wszystkim od zdolności Grupy Netia do integracji przejmowanych podmiotów w swoje struktury. Przyszłe nabycia mogą się wiązać z przejęciem istniejących zobowiązań i ryzykiem wystąpienia zobowiązań nieujawnionych. Grupa Netia nie może zapewnić, że w przyszłości wystąpią korzystne możliwości przejęć bądź, gdy takie nastąpią, że ich wynikiem będzie udana integracja podmiotów nabytych z Grupą Netia. Nieudane włączenie nabywanych podmiotów w strukturę Grupy Netia może mieć negatywny wpływ na działalność Grupy Netia i jej sytuację finansową.

Ryzyko technologiczne

Sektor telekomunikacyjny jest obszarem gwałtownych zmian technologicznych. Grupa Netia projektując i rozbudowując swoje sieci stosuje najnowsze rozwiązania techniczne. Nie można jednak przewidzieć, jakie skutki dla działalności Grupy Netia mogą mieć zmiany technologiczne w dziedzinie telefonii przewodowej, transmisji bezprzewodowej, protokołu przekazu głosu przez Internet czy telefonii wykorzystującej telewizję kablową. W szczególności, na działalność Grupy Netia może wpłynąć tendencja świadczenia usług telekomunikacyjnych poprzez platformy bezprzewodowe i przenośne z bezprzewodowym dostępem szerokopasmowym oraz systemami telefonii komórkowej trzeciej generacji posiadającym możliwości IP. Nawet jeżeli Grupie Netia uda się dokonać adaptacji jej działalności do takich zmian technologicznych, nie można zapewnić, że inni uczestnicy rynku, z którymi Grupa Netia musi współpracować także będą zdolni przystosować się do tych zmian co najmniej w takim samym stopniu.

Ryzyko odejścia kluczowych członków kierownictwa i trudności związane z pozyskaniem nowej wykwalifikowanej kadry zarządzającej

Działalność Grupy Netia jest uzależniona od jakości pracy jej pracowników i kierownictwa. Zarząd nie może zapewnić, że ewentualne odejście niektórych członków kierownictwa nie będzie mieć negatywnego wpływu na działalność, sytuację finansową i wyniki Grupy Netia, która wraz z odejściem niektórych członków kierownictwa mogłaby zostać pozbawiona personelu posiadającego znaczną wiedzę i doświadczenie z zakresu zarządzania i działalności operacyjnej. Zmiany w składzie kadry kierowniczej mogą wywołać zakłócenia w działalności Grupy Netia.

Ryzyko wynikające ze zmiany Prawa telekomunikacyjnego

Nowe Prawo telekomunikacyjne zawiera przepisy zgodne z nowym pakietem dyrektyw UE w dziedzinie telekomunikacji, tzw. „Pakiet 2002”. Nowe Prawo telekomunikacyjne weszło w życie w dniu 3 września 2004 r. z wyjątkiem niektórych przepisów, które weszły w życie w dniu 1 stycznia 2005 r.

Na podstawie przepisów nowego Prawa telekomunikacyjnego na operatorów kontrolujących dostęp do abonentów mogą zostać nałożone przez Prezesa URTiP obowiązki niezbędne do zapewnienia użytkownikom końcowym możliwości komunikowania się z użytkownikami innego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, w tym obowiązek połączenia sieci. Obowiązki udostępniania sieci innym operatorom, w szczególności w celu jej połączenia lub współkorzystania z lokalnej pętli abonenckiej, kalkulacji kosztów i oparcia opłat pobieranych z tytułu dostępu do sieci o te kalkulacje oraz prowadzenia rachunkowości regulacyjnej odrębnie dla każdej ze świadczonych usług telekomunikacyjnych, mogą być nałożone na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego w przypadku stwierdzenia, iż zajmuje on znaczącą pozycję rynkową na jednym z rynków telekomunikacyjnych, które zostaną wyszczególnione w rozporządzeniu ministra właściwego ds. łączności. Nowe Prawo telekomunikacyjne nie określa obszaru, na którym dokonuje się oceny pozycji rynkowej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego. Może to powodować, iż Prezes URTiP

będzie wyznaczał przedsiębiorców telekomunikacyjnych mających znaczącą pozycję rynkową na małych obszarach, na których nawet niewielki przedsiębiorca telekomunikacyjny może mieć duży udział w rynku. Stanowić to będzie podstawę do nałożenia na niego również innych obowiązków regulacyjnych, które będą jednak musiały pozostawać w proporcji do przewagi rynkowej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, tj. do stopnia, w którym zakłóca ona istnienie skutecznej konkurencji na danym rynku usług telekomunikacyjnych.

Zgodnie z nowym Prawem telekomunikacyjnym każdy operator publicznej sieci telekomunikacyjnej zobowiązany jest do prowadzenia negocjacji w sprawie zawarcia umowy o dostępie telekomunikacyjnym na wniosek innego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego. Prezes URTiP jest jednak upoważniony do rozstrzygnięcia sporu stron negocjacji w drodze decyzji administracyjnej, która zastąpi umowę w tym przedmiocie jedynie wówczas, gdy jedną z negocjujących stron będzie operator publicznej sieci telekomunikacyjnej zobowiązany do zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego.

Nowe Prawo telekomunikacyjne przewiduje, iż obowiązek świadczenia usługi powszechnej będzie ciążył na przedsiębiorcy telekomunikacyjnym wyznaczonym w decyzji Prezesa URTiP wydanej po przeprowadzeniu postępowania przetargowego. W razie braku ofert na świadczenie usługi powszechnej lub poszczególnych usług wchodzących w jej skład, do wykonywania obowiązku świadczenia usługi powszechnej Prezes URTiP wyznaczy dostawcę publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych w stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej o znaczącej pozycji rynkowej. Przedsiębiorcy telekomunikacyjni, których przychód z działalności telekomunikacyjnej przekroczy 4.000 tys. zł będą musieli uczestniczyć w finansowaniu wykonywania tego obowiązku, przez współfinansowanie dopłat do usług powszechnych, jeśli dopłata zostanie przyznana przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu wyznaczonemu na podstawie decyzji Prezesa URTiP. Wysokość kwoty udziału przedsiębiorcy telekomunikacyjnego zobowiązanego do dopłaty będzie ustalana również decyzją Prezesa URTiP, jednak kwota ta nie może przekroczyć wysokości 1% przychodów przedsiębiorcy telekomunikacyjnego w danym roku kalendarzowym. Kwota udziału w dopłacie do usługi powszechnej stanowić będzie koszt uzyskania przychodu w rozumieniu ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych.

Na obecnym etapie rozwoju rynku telekomunikacyjnego w Polsce nie można wykluczyć, że Grupa Netia będzie zobowiązana do współfinansowania dopłat do usług powszechnych na opisanych warunkach. Obowiązek ten nie powstanie jednak przed końcem 2005 roku.

W przypadku braku dostawcy publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych w stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej o znaczącej pozycji rynkowej, stwierdzonej na podstawie przepisów nowego Prawa telekomunikacyjnego, zobowiązaniem do świadczenia usług będzie dostawca ww. usług posiadający największą liczbę łączy abonenckich na danym obszarze. Jednak do czasu wyłonienia przedsiębiorców telekomunikacyjnych wyznaczonych do świadczenia usługi powszechnej, obowiązek jej świadczenia będzie ciążył na operatorze, który na podstawie dotychczasowych przepisów został uznany za operatora o znaczącej pozycji rynkowej w zakresie świadczenia usług telefonicznych w stacjonarnych publicznych sieciach telefonicznych, tj. na TP S.A. Operator ten nie będzie uprawniony do dopłaty z tytułu świadczenia usługi powszechnej. Do czasu wyłonienia przedsiębiorców telekomunikacyjnych wyznaczonych do świadczenia usługi powszechnej na podstawie przepisów nowego Prawa telekomunikacyjnego, Grupa Netia nie będzie zobowiązana do udziału w pokryciu dopłaty.

Nowe Prawo telekomunikacyjne nakłada na przedsiębiorców telekomunikacyjnych obowiązek uiszczania rocznej opłaty telekomunikacyjnej w wysokości do 0,05% rocznych przychodów z działalności telekomunikacyjnej zobowiązanego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, osiągniętych w roku obrotowym poprzedzającym o 2 lata rok, za który opłata ta jest należna, jeżeli przychód ten przekroczył 4.000 tys. zł. Wysokość, sposób ustalania i uiszczania opłaty zostaną ustalone w drodze rozporządzenia. Kwota rocznej opłaty telekomunikacyjnej stanowi koszt uzyskania przychodu w rozumieniu ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych.

Uzależnienie Spółki od TP S.A. w związku z połączeniami międzyoperatorskimi

Świadczenie usług telekomunikacyjnych przez Grupę Netia jest uzależnione od możliwości dostępu do sieci telefonicznej TP S.A. Z pewnymi wyjątkami, rozmowy telefoniczne inicjowane w sieciach Netii, RST El - Net, ale kończące się poza nią, w tym większość międzynarodowych i międzymiastowych połączeń abonentów Spółek Grupy, z przyczyn technicznych jest realizowanych poprzez sieć TP S.A. Zgodnie z nowym Prawem telekomunikacyjnym TP S.A. ma obowiązek podłączenia przedsiębiorców telekomunikacyjnych, takich jak Netia, RST El - Net do swojej sieci. Spółki operacyjne Grupy Netia, których Netia jest następcą prawnym, jak również RST El - Net zawarły umowy międzyoperatorskie z TP S.A. dotyczące każdego z obszarów, na których Spółki prowadzą działalność telekomunikacyjną.

Opóźnienia i trudności, jakie miały miejsce w przeszłości w związku z podpisywaniem umów międzyoperatorskich z TP S.A., spowodowały przesunięcie w czasie rozpoczęcia działalności komercyjnej na niektórych obszarach. Problemy pojawiły się również w związku ze sfinalizowaniem umowy międzyoperatorskiej z TP S.A. dotyczącej świadczenia przez Netię międzymiastowych usług telefonicznych. Obecnie nie są także w pełni wykonywane przez TP S.A. decyzje Prezesa URTiP dotyczące stawek w rozliczeniach międzyoperatorskich w zakresie połączeń dostępu do Internetu typu "0-20". Dalsze trudności lub opóźnienia związane z realizowaniem połączeń z siecią TP S.A. mogą ograniczyć zdolność Netii do świadczenia tych usług telekomunikacyjnych i wywrzeć istotny niekorzystny wpływ na jej działalność.

W dniu 31 stycznia 2006 r. może ulec rozwiązaniu umowa Netii i TP S.A. z dnia 9 stycznia 2003 r. o współpracy i zasadach rozliczeń z tytułu świadczenia przez Netię usług z dodatkową opłatą na numeracji 0-708. Mimo wynikającego z Nowego Prawa telekomunikacyjnego obowiązku TP S.A. do zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego oraz zapewnienia użytkownikom końcowym przyłączonym do jej sieci realizowania połączeń do numerów niegeograficznych na obszarze RP, w tym do numerów 0-708 w sieci Netii, Zarząd nie może zapewnić, że zachowanie ciągłości świadczenia tych usług nastąpi poprzez zawarcie nowej umowy z TP S.A. w tym zakresie przed upływem terminu rozwiązania umowy z dnia 9 stycznia 2003 r.

W dniu 31 grudnia 2004 r. TP S.A. złożyła wniosek do Prezesa URTiP o wydanie decyzji o dostępie telekomunikacyjnym określającej warunki współpracy w zakresie połączenia sieci pomiędzy TP S.A. a Netią, zgodnie z, zatwierdzoną przez Prezesa URTiP w decyzji z dnia 5 marca 2004 r. „Ramową ofertą TP S.A. dotyczącą połączenia sieci”. W dniu 3 lutego 2005 r. TP S.A. złożyła do Prezesa URTiP wniosek o stwierdzenie wygaśnięcia Decyzji Regulatora z dnia 18 października 2002 r. w sprawie zmiany umowy o połączeniu sieci zawartej w dniu 18 maja 2001 r. pomiędzy TP S.A. i Netią.

Wobec stanowiska TP S.A., będącego podstawą podnoszonych przez nią w ww. postępowaniach żądań, w dniu 20 kwietnia 2005 r. Netia złożyła do sądu pozew o ustalenie istnienia stosunku prawnego pomiędzy Netią i TP o treści wynikającej z zawartych pomiędzy stronami umów o połączeniu sieci. Z uwagi na potrzebę rozstrzygnięcia zagadnienia wstępnego, tj. wydania orzeczenia przez sąd powszechny w sprawie z powództwa Netii, w dniu 29 kwietnia 2005 r. Netia wystąpiła do Prezesa URTiP o zawieszenie postępowania wszczętego na podstawie wniosku TP S.A. o wydanie Decyzji zastępującej umowę o dostępie telekomunikacyjnym w zakresie połączenia sieci z Netią. Postanowieniem z dnia 28 lipca 2005 r. Prezes URTiP zawiesił z urzędu postępowanie wszczęte na wniosek TP S.A. do czasu orzeczenia przez sąd powszechny w przedmiocie ustalenia istnienia stosunku prawnego łączącego Netię i TP S.A. na podstawie zawartych przez strony umów o połączeniu sieci. Wniosek Netii o zawieszenie postępowania arbitrażowego został dołączony przez Prezesa URTiP również do akt sprawy wszczętej na wniosek TP S.A. o stwierdzenie wygaśnięcia decyzji z dnia 18 października 2002 r. Mimo iż zachodzą przesłanki do zawieszenia również tego postępowania do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia o treści stosunku prawnego Netii i TP, Zarząd nie może zapewnić, że Prezes URTiP wyda postanowienie w tym przedmiocie.

Mimo orzeczenia Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego o uchyleniu decyzji Prezesa URTiP zatwierdzających ofertę TP S.A. oraz bezzasadności, w ocenie Netii, żądań TP S.A., Zarząd nie może zapewnić, że Prezes URTiP odmówi wydania decyzji zgodnie z wnioskami TP S.A.

W roku 2002 TP S.A. wystąpiła do RST El-Net o zmianę zawartej w dniu 3 grudnia 1999 r. umowy o połączeniu sieci stron określającej warunki ich współpracy na obszarze warszawskiej strefy numeracyjnej. Wobec niemożności uzgodnienia wspólnego stanowiska w tym przedmiocie na drodze negocjacji, w dniu 7 sierpnia 2003 r. TP S.A. wystąpiła do Prezesa URTiP o wydanie decyzji zastępującej umowę o połączeniu sieci stron. Decyzją z dnia 25 czerwca 2004 r. Prezes URTiP odmówił uwzględnienia wniosku TP S.A. TP S.A. zaskarżyła rozstrzygnięcie Prezesa URTiP do Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Mimo bezzasadności, w ocenie Spółki, zarzutów podniesionych przez TP S.A. Zarząd nie może zapewnić, że decyzja Prezesa URTiP zostanie utrzymana w mocy.

W dniu 28 kwietnia 2005 r. RST El-Net otrzymał oświadczenia TP S.A. o wypowiedzeniu zawartych z tą spółką z dnia 3 grudnia 1999 r. określającej warunki współpracy stron na obszarze warszawskiej strefy numeracyjnej, z dnia 27 maja 1997 r. określającej warunki współpracy stron na obszarze bydgoskiej strefy numeracyjnej, z dnia 17 czerwca 1999 r. określającej warunki współpracy stron na obszarze słupskiej strefy numeracyjnej oraz z dnia 17 czerwca 1999 r. określającej warunki współpracy stron na obszarze koszalińskiej strefy numeracyjnej. Uznając dokonane przez TP S.A. wypowiedzenia umów za niezgodne z prawem RST El-Net wystąpił do Sądu Okręgowego w Warszawie o zabezpieczenie wynikających z tych umów roszczeń. Zgodnie ze złożonym przez RST El-Net wnioskiem, postanowieniem z dnia 4 lipca 2005 r. Sąd Okręgowy w Warszawie udzielił RST El-Net zabezpieczenia, nakazując TP S.A. wykonywanie oraz zakazując jej wypowiedzenia umów o połączeniu sieci do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia sprawy w przedmiocie roszczenia głównego RST El-Net. W dniu 15 lipca 2005 r. TP S.A. złożyła do sądu zażalenie na postanowienie Sądu Okręgowego w Warszawie o zabezpieczeniu. Zdaniem Zarządu zarzuty TP S.A. nie znajdują uzasadnienia prawnego, jednak Zarząd nie może zapewnić, że sąd odwoławczy wyda orzeczenie, wskutek którego postanowienie o zabezpieczeniu zostanie utrzymane w mocy.

Do Sądu Okręgowego w Warszawie RST El-Net złożył pozew z dnia 19 czerwca 2005 r. o nakazanie TP S.A. wykonywania zawartych umów o połączeniu sieci, utrzymanie ustanowionego w ich treści dostępu telekomunikacyjnego do sieci TP S.A. oraz zaniechanie czynu nieuczciwej konkurencji polegającego na utrudnianiu RST El Net dostępu do rynku poprzez wypowiedanie lub niewykonywanie zawartych ze Spółką umów. Mimo przekonania o zasadności dochodzonych roszczeń, Zarząd nie może zapewnić, że Sąd wyda orzeczenie zgodne z żądaniem złożonego przez RST El-Net pozwu.

We wrześniu 2001 roku Prezes URTiP wydał decyzję, mocą której TP S.A. została uznana za operatora dominującego na rynku usług telefonicznych świadczonych w stacjonarnych publicznych sieciach telefonicznych. Początkowo TP S.A. złożyła odwołanie od tej decyzji w Sądzie Antymonopolowym, które następnie wycofała w maju 2002 roku, w związku z anulowaniem przez Prezesa URTiP nałożonej na TP S.A. kary finansowej w wysokości 30.000 tys. zł za niewykonanie decyzji Ministra Łączności z dnia 15 grudnia 2002 r. ustalającej szczegółowe warunki współpracy i rozliczeń pomiędzy TP S.A. i Niezależnym Operatorem Międzystrefowym Sp. z o.o., oraz 50.000 tys. zł za podanie Prezesowi URTiP niewłaściwych danych o przychodach TP S.A. z tytułu dzierżawy łączy telekomunikacyjnych, niezbędnych do ustalenia pozycji rynkowej TP S.A. W związku z postanowieniem Prezesa URTiP, w którym TP S.A. została uznana za operatora o pozycji dominującej, TP S.A. zobowiązana była przedstawiać Prezesowi URTiP do zatwierdzenia oferty ramowe określające warunki, na jakich TP S.A. będzie zawierała z innymi operatorami umowy o połączeniu sieci oraz umowy dzierżawy łączy telekomunikacyjnych. Od 1 października 2003 r. na TP S.A. ciąży również obowiązek przygotowania i przedłożenia do Prezesa URTiP oferty określającej ramowe warunki umów o dostępie do lokalnej pętli abonenckiej. W dniu 18 czerwca 2003 r. Prezes URTiP odrzucił projekty czterech ofert ramowych dotyczących warunków zawierania umów o połączeniu sieci, złożonych przez TP S.A. w dniu 20 maja 2003 r. Kolejny projekt oferty ramowej TP S.A. określający warunki łączenia sieci telekomunikacyjnych został odrzucony z przyczyn formalnych, ponieważ TP S.A. nie wycofała swojej skargi złożonej do NSA w sprawie decyzji Prezesa URTiP o odrzuceniu poprzednich projektów ofert ramowych TP S.A. dotyczących łączenia sieci telekomunikacyjnych. Prezes URTiP wyraził opinię, że procedura dotycząca zatwierdzenia poprzednich projektów ofert ramowych jest nadal w toku i żadne wnioski o zatwierdzenie nowych projektów ofert ramowych w tym względzie nie mogą być składane do czasu wydania postanowienia w tej sprawie przez NSA lub wycofania skargi przez TP S.A. Pozostałe projekty ofert ramowych zostały odrzucone przez Prezesa URTiP, ponieważ zawierały one liczne odniesienia do projektu oferty ramowej łączenia sieci telekomunikacyjnych powodując, że pozostałe trzy projekty ofert ramowych nie mogły funkcjonować niezależnie. Zaproponowane oferty ramowe zostały także uznane przez Prezesa URTiP za niezgodne z postanowieniami Prawa telekomunikacyjnego, w szczególności z powodu braku uzasadnienia dla stosowania różnych taryf dla różnego rodzaju operatorów, nieprawidłowej klasyfikacji usług, ograniczeń dozwolonych połączeń wyłącznie do rodzajów usług określonych w ofertach ramowych, ograniczeń podmiotów korzystających z ofert ramowych wyłącznie do operatorów oferujących usługi połączeń lokalnych, międzystrefowych, międzynarodowych i komórkowych, wprowadzenia wymogu zapewnienia przez innego operatora minimalnego wolumenu ruchu tranzytowego oraz pobierania dodatkowych opłat za ruch poniżej tego wolumenu. Z chwilą zatwierdzenia ofert ramowych TP S.A., warunki umów zaproponowane przez TP S.A. innym operatorom nie powinny być mniej korzystne niż warunki określone w ofertach ramowych. Ponadto każda umowa powinna być negocjowana oddzielnie. Jeżeli strony nie będą mogły dojść do porozumienia w sprawie warunków umowy o połączeniu sieci, Prezes URTiP może ustalić warunki takiej umowy w drodze decyzji administracyjnej. W wyniku zmian w nowym Prawie telekomunikacyjnym pojęcie operatora o pozycji dominującej nie jest już używane, a TP S.A. jest obecnie klasyfikowana jako operator o znaczącej pozycji rynkowej, lecz jej zobowiązania, które zostały opisane powyżej, nie zmieniły się. Zgodnie z przepisami przejściowymi nowego Prawa telekomunikacyjnego, ww. obowiązki TP S.A. zostały utrzymane w mocy, do czasu wydania przez Prezesa URTiP decyzji wyznaczających przedsiębiorcę telekomunikacyjnego o znaczącej pozycji rynkowej na rynku właściwym lub nakładającej obowiązki regulacyjne określone w nowym Prawie telekomunikacyjnym.

W dniu 5 stycznia 2004 r. TP S.A. złożyła do Prezesa URTiP kolejny projekt oferty określającej ramowe warunki umów o połączeniu sieci, zmieniony projektem z dnia 3 lutego 2004 r. KIGeIT, której Netia jest członkiem, została dopuszczona do ww. postępowania i złożyła uwagi do projektów ww. oferty, wnosząc o odmowę jej zatwierdzenia z uwagi na to, iż projekt narusza przepisy prawa, nie uwzględnia istniejących warunków rynkowych i ekonomicznych i nie zapewnia efektywnej konkurencji. Mimo zarzutów podnoszonych przez KIGeIT w toku postępowania, decyzją z dnia 5 marca 2004 r. Prezes URTiP zatwierdził „Ramową ofertę TP S.A. dotyczącą połączenia sieci”. W dniu 23 marca 2004 r. KIGeIT zaskarżyła ww. decyzję składając wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy. KIGeIT zarzuciła, że decyzja o zatwierdzeniu oferty została wydana z naruszeniem przepisów postępowania administracyjnego oraz przepisów prawa materialnego, w szczególności Prawa telekomunikacyjnego.

Decyzją z dnia 30 czerwca 2004 r. Prezes URTiP utrzymał w mocy decyzję o zatwierdzeniu oferty TP S.A. W dniu 4 sierpnia 2004 r. KIGeIT zaskarżyła decyzje Prezesa URTiP do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Wyrokiem z dnia 12 lipca 2005 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie uchylił decyzje Prezesa URTiP o zatwierdzeniu oferty TP S.A. Strony tego postępowania, w tym TP S.A. jako jego uczestnik, mają prawo w terminie 30 dni od dnia otrzymania odpisu wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z uzasadnieniem, złożyć

skargę kasacyjną do Naczelnego Sądu Administracyjnego. Do dnia podpisania skonsolidowanego sprawozdania finansowego Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie nie doręczył KIGeIT odpisu wyroku w sprawie wszczętej na skutek złożenia przez nią skargi. Mimo orzeczonej wadliwości prawnej decyzji Prezesa URTiP o zatwierdzeniu oferty TP S.A., Zarząd nie może zapewnić, że w przypadku złożenia skargi kasacyjnej od wyroku o uchyleniu decyzji Prezesa URTiP, Naczelny Sąd Administracyjny wyda rozstrzygnięcie, wskutek którego orzeczenie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego zostanie utrzymane w mocy.

Wobec faktu, że na czas postępowania trwającego przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym sąd ten, jak również po rozpatrzeniu zażalenia KIGeIT z dnia 29 listopada 2004 r. Naczelny Sąd Administracyjny, odmówił wstrzymania wykonalności decyzji Prezesa URTiP, do dnia wydania wyroku o ich uchyleniu warunki umów o połączenie sieci określone w ofercie stanowiły stanowisko negocjacyjne TP S.A. w rokowaniach o zawarcie umowy o połączeniu sieci. Zgodnie z prawem TP S.A. nie jest zobowiązana zapewnić operatorom wnioskującym o połączenie sieci warunków umownych bardziej korzystnych niż przewidziane w zatwierdzonej przez Prezesa URTiP ofercie.

W wyroku o uchyleniu decyzji Prezesa URTiP Wojewódzki Sąd Administracyjny nie podzielił stanowiska KIGeIT w zakresie podnoszonego przez nią zarzutu nieustalenia stawek z tytułu usług świadczonych przez TP S.A. w połączonych sieciach zgodnie z Prawem telekomunikacyjnym. Zarząd nie może zatem zapewnić, że stawki te, w nowej ofercie TP S.A. będą niższe od przewidzianych w ofercie zatwierdzonej uchylonymi decyzjami Prezesa URTiP. Umowy zawarte na podstawie nowej oferty TP S.A. mogą przewidywać opłaty z tytułu wymiany usług w połączonych sieciach operatorów wyższe niż dotychczas obowiązujące na podstawie decyzji arbitrażowych Prezesa URTiP. W przypadku zawarcia przez Spółkę nowej umowy o połączeniu sieci z TP S.A., wyższe opłaty z ww. tytułu mogłyby zostać zrównoważone poprzez wprowadzenie do umowy tzw. stawek niesymetrycznych na korzyść Spółki. Na gruncie obowiązujących przepisów jest to uzasadnione, gdyż Netia, w przeciwieństwie do TP S.A., nie ma obowiązku ustalania stawek za ruch w połączonych sieciach w oparciu o koszty. Dotychczas Prezes URTiP wydając decyzje ustalające warunki umów o połączeniu sieci stosował jednak wyłącznie stawki symetryczne. Zarząd nie może zapewnić, że praktyka stosowana do tej pory przez Prezesa URTiP zostanie zmieniona, nawet biorąc pod uwagę fakt, iż przynajmniej jeden z niezależnych operatorów w swoich umowach zdołał wynegocjować stawki asymetryczne.

Nowe Prawo telekomunikacyjne, podobnie jak przepisy ustawy nowelizującej Prawo telekomunikacyjne, które weszły w życie w październiku 2003 roku, gwarantuje Prezesowi URTiP wpływ na treść ofert ramowych, włącznie z prawem zmiany, w tym dostosowania poziomu opłat międzyoperatorskich do wymogów prawa, tj. zgodnie z tak zwaną zasadą kosztową. W przypadku złożenia przez zobowiązanego operatora projektu oferty ramowej o dostępie telekomunikacyjnym, który nie odpowiada przepisom prawa i potrzebom rynku wskazanym przez Prezesa URTiP, Nowe Prawo telekomunikacyjne zobowiązuje regulatora do zmiany tego projektu oferty ramowej i jego zatwierdzenia, a w przypadku nieprzedstawienia przez zobowiązanego operatora oferty ramowej w terminie, do ustalenia jej treści. Korzystając z tych uprawnień Prezes URTiP prowadzi postępowanie w sprawie ustalenia treści oferty ramowej TP S.A. dotyczącej współkorzystania z infrastruktury. KIGeIT, której Netia jest członkiem, uczestniczy w tym postępowaniu na prawach strony.

W dniu 28 lutego 2005 r. Prezes URTiP wydał Decyzję o wprowadzeniu z urzędu oferty do stosowania przez TP S.A. przy zawieraniu umów z innymi operatorami, określającą ramowe warunki umów o dostępie do lokalnej pętli abonenckiej w części dotyczącej dostępu pełnego i współdzielonego do pętli. Zgodnie z treścią jej uzasadnienia Decyzja stanowi rozstrzygnięcie częściowe. Oferta powinna obejmować również postanowienia dotyczące zapewnienia dostępu szerokopasmowego do węzłów sieci telekomunikacyjnej TP S.A., tzw. „bitstream access”. Zgodnie z postanowieniem Prezesa URTiP, zakończenie postępowania w sprawie wydania decyzji administracyjnej dotyczącej wprowadzenia oferty ramowej w zakresie dostępu do lokalnej pętli abonenckiej w tej części, nastąpi do dnia 15 października 2005 r. Zarząd nie może jednak zapewnić, że termin zakończenia postępowania wyznaczony przez Prezesa URTiP nie ulegnie zmianie, a wskutek czego, że określone decyzją minimalnie korzystne dla kontrahenta TP S.A. warunki umów o dostępie telekomunikacyjnym w zakresie „bitstream access” nie będą obowiązywały później. Zgodnie z przepisami przejściowymi nowego Prawa telekomunikacyjnego postępowanie to toczy się w trybie określonym przepisami poprzednio obowiązującej ustawy.

Z uwagi na fakt, iż w Decyzji z 28 lutego 2005 r. Prezes URTiP w nie uwzględnił istotnych elementów stanowiska KIGeIT prezentowanego w toku postępowania poprzedzającego wydanie tej Decyzji, Izba złożyła wnioski z dnia 14 marca 2005 r. o ponowne rozpatrzenie sprawy. Decyzja o wprowadzeniu oferty TP S.A. określająca ramowe warunki zawierania umów o współdzielonym i pełnym dostępie do lokalnej pętli abonenckiej została zaskarżona również przez TP S.A. pismem z dnia 14 marca 2005 r. Postępowanie w przedmiocie obu wniosków jest w toku. Oferta TP S.A. wprowadzona Decyzją Prezesa URTiP, z uwagi na nadany jej rygor natychmiastowej wykonalności podlega jednak wykonaniu.

W dniu 2 września 2004 r. Prezes URTiP wszczął z urzędu postępowanie w sprawie wydania decyzji administracyjnej dotyczącej wprowadzenia ramowej oferty TP w zakresie świadczenia usług dzierżawy łączy telekomunikacyjnych. Zgodnie z przepisami przejściowymi nowego Prawa telekomunikacyjnego postępowanie to toczy się w trybie określonym przepisami poprzednio obowiązującej ustawy. KIGEiT, której Netia jest członkiem, również w tym postępowaniu uczestniczy na prawach strony.

Istotne podwyższenie opłat za połączenia, jakie Grupa Netia będzie zobowiązana wnosić na mocy przyszłych umów o połączeniu sieci (z wyłączeniem umów odnawianych) lub niedokonanie obniżenia opłat międzyoperatorskich w przypadku ewentualnej redukcji opłat za połączenia telefoniczne, może skutkować realizacją niższych marż przez Netię lub niemożnością oferowania usług telefonicznych po konkurencyjnych cenach. Ponadto opłaty za połączenia międzyoperatorskie, jakie Netia musi ponosić w związku z realizacją połączeń międzynarodowych lub połączeń międzymiastowych poprzez sieć TP S.A. są naliczane na podstawie taryf TP S.A. za te połączenia, a nie na podstawie cen, jakie Netia pobiera od własnych klientów. W związku z tym zmiana stawek Netii bez jednoczesnej zmiany taryf TP S.A. może mieć istotny niekorzystny wpływ na wyniki finansowe Netii.

Ryzyko nasilenia konkurencji

W segmencie usług telefonicznych głównymi konkurentami Grupy Netia są TP S.A. i operatorzy sieci telefonii komórkowej, a na niektórych obszarach geograficznych również inni operatorzy świadczący przewodowe usługi telefoniczne. Na nieregulowanym rynku usług transmisji danych konkurencję stanowią liczni dostawcy o zróżnicowanej wielkości, z których najbardziej znaczącym jest TP S.A. W Polsce obserwuje się znaczny wzrost konkurencji, który, jak można się spodziewać, przybierze dodatkowo na sile z uwagi na fakt, że od stycznia 2002 roku zezwolenie na świadczenie usług telekomunikacyjnych może uzyskać każdy operator spełniający minimalne warunki określone w Prawie telekomunikacyjnym. Zgodnie z nowym Prawem telekomunikacyjnym działalność telekomunikacyjną może prowadzić każdy przedsiębiorca telekomunikacyjny na podstawie zgłoszenia do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych prowadzonego przez Prezesa URTiP. Netia nie jest w stanie przewidzieć, w jakim stopniu nowi uczestnicy rynku skorzystają z dostępności ww. uprawnień, zwłaszcza że koszty wejścia na rynek będą znacznie niższe niż koszty poniesione przez Grupę Netia. Rynek warszawski prawdopodobnie będzie nadal miejscem intensywnej walki o klienta. Zarząd nie jest w stanie przewidzieć, w jakim stopniu nasilenie konkurencji wpłynie na działalność Grupy Netia.

Konkurencja ze strony TPSA

TP S.A. zajmuje w Polsce czołowe miejsce wśród operatorów świadczących przewodowe usługi telefoniczne. Jednocześnie cieszy się ugruntowaną pozycją na rynku transmisji danych i pośrednio, poprzez podmiot zależny, w którym posiada udział większościowy, na rynku telefonii komórkowej. W zakresie przewodowych usług telefonicznych, Grupa Netia ma do czynienia z konkurencją ze strony TP S.A. na wszystkich obszarach geograficznych, na których działa. TP S.A. jest podmiotem znacznie większym niż Grupa Netia i posiada znacznie rozleglejszą sieć szkieletową i dostępową. Łączą ją długoletnie relacje z licznymi klientami, których Grupa Netia zalicza do docelowej grupy odbiorców, w tym z wieloma firmami działającymi na obszarach, gdzie Grupa Netia prowadzi działalność. Infrastruktura eksploatowana przez TP S.A. w głównych miastach kraju pod względem zaawansowania stosowanych technologii jest porównywalna z infrastrukturą Grupy Netia.

Ponadto na polskim rynku TP S.A. posiadała wyłączne prawo realizacji połączeń międzynarodowych do końca 2002 roku oraz nadal utrzymuje pozycję podmiotu wiodącego wśród operatorów obsługujących połączenia międzymiastowe, co daje jej większą elastyczność przy ustalaniu struktury taryf. Trudno przewidzieć, jaką politykę zastosuje TP S.A. w zakresie taryf, ukierunkowania działalności na określone rynki oraz ustaleń dotyczących dostępu do infrastruktury i połączeń międzyoperatorskich w reakcji na rozbudowę sieci Grupy Netia i intensywniejszą konkurencję z jej strony na różnych obszarach kraju. Zarząd spodziewa się jednak, że TP S.A. będzie konkurować cenowo i rywalizować o najatrakcyjniejszych klientów. W przeszłości Grupa Netia zmuszona była stosować obniżki cen, aby przyciągnąć nowych klientów i zatrzymać dotychczasowych. Nie można wykluczyć konieczności podjęcia takich działań w przyszłości. Zarząd oczekuje, że TP S.A. nadal utrzyma względem Grupy Netia silną pozycję konkurencyjną na rynku warszawskim i na większości obszarów geograficznych, gdzie Grupa Netia świadczy usługi telefoniczne, oraz że będzie nadal rywalizować z Grupą Netia w zakresie innych usług, w tym również usługi transmisji danych i dostępu do Internetu. Nie można wykluczyć, że agresywna konkurencja ze strony TP S.A. będzie mieć istotny negatywny wpływ na przychody Grupy Netia i jej wyniki na działalności operacyjnej.

TP S.A. jest właścicielem większości pętli lokalnych i oferuje dostęp do sieci tych pętli lokalnych innym operatorom na warunkach, które w wielu wypadkach powodują nieopłacalność przyłączenia klienta do sieci. Chociaż nowe Prawo telekomunikacyjne daje podstawy do nałożenia przez Prezesa URTiP na operatorów o znaczącej pozycji rynkowej obowiązku umożliwienia pozostałym operatorom korzystania z ich sieci na jednakowych warunkach, to jednak w wielu wypadkach Grupa Netia nie jest w stanie wynegocjować z TP S.A. warunków, które byłyby dla niej satysfakcjonujące. Nie można zapewnić, że Grupa Netia będzie w stanie rozbudowywać swoją sieć na obszarach wysoko zurbanizowanych, gdzie istnieje już rozległa infrastruktura telekomunikacyjna TP S.A., chyba że wprowadzone zostaną w życie decyzje Prezesa URTiP i uregulowane zostaną zasady przyłączania innych operatorów do pętli lokalnej.

Zgodnie z Prawem telekomunikacyjnym od 1 stycznia 2003 r. również innym operatorom poza TP S.A. udzielane były zezwolenia na świadczenie usług telekomunikacyjnych w ruchu międzynarodowym, których koszt wynosił 2,5 tys. Euro. Plany Grupy Netia uwzględniają przychody, jakie Grupa Netia uzyska w wyniku działalności na rynku połączeń międzynarodowych. Możliwość świadczenia tego rodzaju usług uzależniona jest od zapewniania koniecznej infrastruktury oraz realizacji warunków porozumienia z TP S.A. w zakresie połączeń z siecią TP S.A.

W związku z faktem, że TP S.A. posiada wiodącą pozycję na rynku telekomunikacyjnym w Polsce, oraz że obszary działalności Grupy Netia przeważnie nie pokrywają się z obszarami działalności innych operatorów niezależnych, wszyscy abonenci niebezpośredni Grupy Netia korzystający z usług telekomunikacyjnych w ruchu międzymiastowym to abonenci TP S.A. Dotychczas TP S.A. odmawiała wystawiania faktur swoim abonentom, którzy korzystają z usług międzymiastowych za pośrednictwem Netii, w wyniku czego Grupa Netia zmuszona jest zawierać odrębne umowy z tymi klientami i wystawiać dla nich osobne faktury. Ta niedogodność zniechęca potencjalnych użytkowników usług niebezpośrednich świadczonych przez Grupę Netia w ruchu międzymiastowym, co w konsekwencji prowadzi do ograniczenia potencjalnych przychodów. Ponadto konieczność zawierania odrębnych umów i wystawiania osobnych faktur wiąże się z dodatkowymi kosztami. Taka sytuacja może trwać nieprzerwanie.

Konkurencja pozostałych operatorów niezależnych

Przed wejściem w życie Prawa telekomunikacyjnego, w dniu 1 stycznia 2001 r., Minister Łączności przyznawał koncesje jednemu prywatnemu operatorowi (obok TP S.A.) na świadczenie lokalnych usług telekomunikacyjnych na danym obszarze geograficznym (zwykle w danej strefie numeracyjnej). W stosunku do systemu zezwoleń telekomunikacyjnych wydawanych na podstawie ww. ustawy od dnia 1 stycznia 2002 r., uzyskanie koncesji wymagało dużo wyższych nakładów finansowych. W wyniku radykalnego obniżenia opłat za wydanie zezwolenia i eliminacji długotrwałego procesu uzyskiwania koncesji, wielu nowych operatorów otrzymało zezwolenia. Zgodnie z nowym Prawem telekomunikacyjnym wykonywanie działalności telekomunikacyjnej jest możliwe na podstawie wpisu do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych prowadzonego przez Prezesa URTiP. W związku z powyższym Grupa Netia przewiduje, że liczba operatorów działających na obszarach jej działalności wzrośnie. W 2003 roku nastąpiła konwersja zobowiązań koncesyjnych ówczesnych spółek operacyjnych Grupy Netia, a w przypadku opłat, jakie zobowiązany był ponieść El-Net, podjęto działania zmierzające do konwersji tych opłat na nakłady inwestycyjne. Nie można wszakże wykluczyć, że Grupa Netia może być zmuszona do uiszczenia tych opłat w przyszłości, co może być dla niej niekorzystne, stawiając w lepszej sytuacji nowych uczestników rynku.

Na niektórych obszarach, na których działa Grupa Netia, działają również duże instytucje posiadające własne wewnętrzne sieci telekomunikacyjne (przy czym dodatkowo, klientami niektórych takich instytucji w zakresie usług telekomunikacyjnych są również mieszkańcy danego obszaru), co zmniejsza potencjalne zyski, jakie Grupa Netia mogłaby osiągnąć oferując swoje usługi na tych obszarach, a tacy operatorzy mogą się stać potencjalnym źródłem konkurencji w przyszłości.

Konkurencja operatorów telefonii komórkowej

Usługi telefonii komórkowej od niedawna zaczęły być postrzegane jako konkurencyjne dla usług operatorów świadczących przewodowe usługi telefoniczne. Wynika to ze zwiększonej konkurencji cenowej ze strony operatorów sieci telefonii komórkowej, którzy obniżyli stawki w stosunku do operatorów świadczących przewodowe usługi telefoniczne kontynuujących równoważenie taryf. Ponadto oferta operatorów telefonii komórkowej zawiera, między innymi, plany taryfowe oparte na systemie przedpłat za dokonywane połączenia, bez konieczności dokonywania dodatkowych opłat za abonament. Operatorzy ci zawarli umowy międzyoperatorskie z TP S.A. na warunkach korzystniejszych niż operatorzy świadczący przewodowe usługi telefoniczne. Dodatkowo w świetle przepisów polskiego prawa, usługi telefonii komórkowej nie są usługami powszechnymi, w związku z czym operatorzy telefonii komórkowej nie mają obowiązku świadczenia usług wszystkim klientom, którzy wyrażą chęć korzystania z tych usług.

Inne źródła konkurencji

Grupa Netia spotyka się z konkurencją w zakresie usług głosowych także ze strony spółek oferujących alternatywne formy takich usług, obejmujących między innymi usługi sieci kablowych. Ponadto w miarę rozwoju usług transmisji danych oraz Internetu rośnie konkurencja ze strony znacznej liczby dostawców takich usług, szczególnie w technologii transmisji głosu przez Internet, w tym także dostawców wykorzystujących dostęp szerokopasmowy (ADSL). Nie można przewidzieć przyszłego wpływu konkurencji ze strony podmiotów świadczących wymienione usługi na działalność Grupy Netia.

Konsolidacja rynku

Rozproszenie alternatywnych operatorów świadczących przewodowe usługi telefoniczne może spowodować ich postępującą konsolidację na polskim rynku. Taka konsolidacja może prowadzić do powstania znaczącej konkurencji dla wiodącej pozycji TP S.A. Realizując jeden z celów zatwierdzonej strategii, jakim są przejęcia innych podmiotów, Grupa Netia nie wyklucza żadnej z metod konsolidacji i możliwe jest, że będzie ona w dalszym ciągu uczestniczyć w połączeniach z konkurentami. Jednakże rola, jaką w procesie konsolidacji odegra Grupa Netia, może nie być znacząca, w szczególności w przypadku braku możliwości pozyskania dodatkowego finansowania. Zarząd nie potrafi określić wpływu takiej konsolidacji na sytuację finansową Grupy Netia oraz wpływu na akcjonariuszy Spółki.